

ת"פ 29122/12 - מדינת ישראל נגד א.ש

בתי המשפט

ת"פ 29122-12-2
18 יוני 2015

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופטת נגה שמואלי-מאיר

בעניין: מדינת ישראל

נ ג ד

א.ש

המואשימה

הנאשם

nocchim:

ב"כ המואשימה מתמחה מזוי באני

הנאשם ובאת כחיו עוז"ד רינת רוזנטל

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

כללי:

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתיוקן בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בגין סעיף 380 לחוק העונשין, תש"ז-1977 (להלן: "החוק") בכר, שביום 21/7/2012 בסמוך לשעה 17:30 עת נכנסה המתלוננת (akhota של גירושתו) לרכבה יחד עם פעוטה ובתה של גירושתו פנה אליה הנאשם ואומרו לה: "שבת הבאה אף אחד לא יפריד בינוינו", תוך שהפינה לעברה אצבע משולשת. עוד נטען כי בהמשך לכך, תקף הנאשם את המתלוננת בכר, שדחף אותה לפניה וכותצאה מכך נפלו משקפי ראייתה לרצפה ונגרמה לה חבלה של ממש בדמות סימנים בעין ימין וסימני אדמומיות בתוך העין.

א. טענות הצדדים:

2. המואשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש של מאסר מותנה, פיצוי והתחייבות, תוך שטענה כי מתחם הענישה הראו' בעבירות אלימות בנسبות דומות למקרה דנן נע בין צו שירות לטעלת הציבור לבין מספר חדש של מאסר בפועל.

3. הסגירות לא הקלה ראש בחומרת העבירה, אך הפנחה לנسبותיו האישיות של הנאשם, לעברו הפלילי הישן, להודאותו

עמוד 1

במיוחד לו, לחיסכון בזמן שיפוטי, להליר הטיפולו אותו עבר הנאשם בהצלחה, לאפשרות הפגיעה הממשית בעיסוקו של הנאשם כתוצאה מהרשעה ולהמלצתו החזיבית בעינקה של שירות המבחן, וטענה כי יש מקום לבקר במקרה זה את שיקולי השיקום ולהורות על ביטול הרשותו.

4. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, התchieב כי הם לא "ישנו", ועתר לבטל הרשותו לאור העובדה כי הרשעה תפגע פגעה קשה במתה לחמו.

ב. תסקרי שירות המבחן:

בעניינו של הנאשם הזמין והתקבלו 3 תסקרים.

5. מتسקייר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 2/3/2014 עולה, כי מדובר בנายג בן 45; גרוש ואב לשלוש בנות; מתגורר בגפו בדירה שכורה באשקלון; עובד כנהג מוניות בחברת "מוניות הדגל" באשקלון במשך 3 חודשים.

6. שירות המבחן מפרט עוד מקורותיו של הנאשם ומפתח צנעת הפרט לא ארchip בלבד מלצין כי, הנאשם סיים 12 שנים לימוד ללא בגרות; השתלב בהיותו נער בפנימית "הDSA נוערים" ולאחר 3 שנים שב לבית הורי והשתלב בתיכון באשקלון; עם סיום לימודי התגייס לצבא כמכונאי חימוש בסיס ג'וליס; שוחרר לאחר שנתיים מהצבא בשל אי התאמה; לאחר שחרורו מהצבא עסוק בעבודת מזדמנות, בעיקר בתחום מכונות הרכבת; בעל תעודה סוג 3 במנהל מוסכים; עתיד להשתלב בקרבו לימודי "קציני בטיחות בתעבורה".

7. הנאשם תיאר את מערכת יחסיו עם גירושתו כמערכת יחסים סבוכה ומורכבת, כאשר שנות נישואיהם היו מלאות בקשיים ובויכוחים רבים, בעיקר על רקע קשייה של גירושתו להtanתק משפחחת מוצאה ועל רקע נטיית אמה של גירושתו להתערב במערכות היחסים ובהחלטות שקיבלו כוזג.

8. הנאשם שלל התנהלות אלימה מצדיו וציין כי העבירות הקודומות שייחסו לו הן בגין גדר עלייה. על רקע קשייהם הזוגיים, הנאשם השתלב בעבר בטיפול במרכז למניעת אלימות באshedod והשתתף בקבוצה טיפולית במשך שנה. הנאשם הביע שביעות רצון מההליך הטיפולי וציין כי במהלך תקופה זו ערך שינויים משמעותיים בתగובותיו ובדפוסי חשבתו. לדבריו, הוא אינו מציין בקשר עם גירושתו מאז ההליך המשפטי וחושש ליצור עמה קשר חרף העובדה כי היא מונעת ממנו לפגוש את ילדיו.

9. בשיחה שערך שירות המבחן עם גירושתו של הנאשם עליה, כי היא נשואה בשנית ולאחרונה ילדה תינוק; מתגוררת עם בני משפחתה בקריית מלאכי; גישה מהנายน מזה 5 שנים; מערכת נישואיה לנายน התאפיינה בקשישים מרובים, ויכוחים והתקפי זעם ואלימות מצדיו של הנאשם כלפי; מאז הגירושין הנאשם אינו עומד בתשלומי דמי המזונות ועל רקע זה לא אחת התפתחו ביניהם ויכוחים; לטעنته, רק בחודשים האחרונים נוצר נתק בין הנאשם לילדיו; הקשר של הנאשם עם הבית הגדולה טען ומלווה בויכוחים רבים ואף באלימות מצדיו של הנאשם כלפי; ביום האירוע נשא האישום, הנאשם נהג באלימות יצאת דופן כלפי אחותה אשר נפגעה מהתנהגותו.

10. בכל הנוגע לעבירה נושאת האישום, התרשם השירות כי הנאשם לoked אחוריות חלקית ונוטה לטעטש את אחוריותו ולהרחיק את החלקים האלימים בהתקנותו. לדבריו, הרקע לביצוע העבירה נסב סביר איסוף בנסיבות מברכת השחיה ועל רקו רצון להישאר בבריכה. לדבריו, בעקבות הויכוח האמור, המתлонנת לקחה את הבנות ברכבה, כשבמהלך הליכתנה בתנהגה באופן בוטה כלפיו. לאחר שהחללה לנseau מהמקום הוא דלק אחראית ועצר את רכבת. אז אז, המתлонנת יצאה מהרכב והחלה לתקוף אותו. לדבריו, המתлонנת נחבלה וمشקפה נפל וונשברו ככל הנראה בעת שנייה להתגונן מפניהם.
11. שירות המבחן התרשם מן הנאשם כבעל יכולת ורבלית טוביה, המבטא את עצמו בבהירות ובפתחות; מתפרק באופן תקין במישורי חייו השונים; שומר על יציבות תעסוקתית לאורך השנים; בעל דימוי עצמי חיובי; טופס את עצמו ואת תפוקודו במישורי חייו השונים כתקינים; מתקשה לבחון לעומק את התנהלותו מול גורשותו ואת תגובותיו במצבים בהם חוווה קושי או חשש תשכול וكونפליקט; בעל נטייה לעמدة קורבנית המטשטשת ומרחיקה את החלקים הבעיתיים בהתקנותו.
12. שירות המבחן לא בא בהמלצת טיפולית בעניינו של הנאשם לאור שלילת כל נזקקות טיפולית, ובוסףו של תסוקיר המליץ על עבירה הרתעתית בדמות מסר מותנה, פיצוי וחתימה על התcheinות להימנע מביצוע עבירה.
13. בתספирו מיום 7/12/2014, הביע הנאשם בפני שירות המבחן את רצונו להורותם להליך טיפול. הנאשם שיתף את שירות המבחן בתחשויותיו לפיהן, אישר העבירה היה בוגדר מקרה חד פעמי בו התקשה להתמודד עם תחשויות ולהשתמש במימוןיות שרכש במסגרת הטיפולית. הנאשם ציין בפני השירות כי בבחינת נסיבות התקנותו, הוא הבין שהקשר שלו עם בנותיו משמעותי עבורו וכי כל מי שניסה, על פי תפיסתו לפגוע בקשר זה מייצר בקרבו תஹשות קשות של איום ופגיעה, עמן הוא מתקשה להתמודד.
14. על רקע השינוי האמור בנסיבותו של הנאשם, שירות המבחן הפנה את הנאשם למרכז למניעת אלימות במשפחה. על פי דיווח הגורמים הטיפוליים, הנאשם מצוי בתחום הקשר הרפואי, מקפיד להגיע למפגשים קבועים לו ומשתדל לקחת חלק פעיל במפגשים ולחשוף מעולם הרגשי הפנימי. יחד עם זאת, הגורמים המתפללים מצינים כי מוקדם מדי להעיר את מידת האחריות של匿名ו הנציג על מעשיו ואת מידת מחיובתו להליך הטיפול.
15. שירות המבחן הותיר את שאלת הרשות לשיקול דעת בית המשפט, ובוסףו של תסוקיר המליץ להעמיד את הנאשם בפיקוח שירות המבחן למשך שנה לאור ההתרשות לפיה, חל שינוי בעמדותיו בגין השתלבותה בהליך טיפול וכן לאור השינוי שחל אצלו בנוגע להתייחסותו לעבירה נושאת האישום.
16. בתספирו מיום 10/5/2015, מצין שירות המבחן כי הנאשם מצוי בעיצומו של הליך רפואי במסגרת הוא משולב בקבוצה טיפולית במרכז למניעת אלימות במשפחה באשקלון המתקיימת אחת בשבוע. מודיעו הגורמים הרפואיים עליה, כי הנאשם משתף פעולה באופן מלא במהלך המפגשים, מעלה תכנים ודילמות עמן מתמודד ביום יום ונראתה כי הוא נתרם מההלך הרפואי. הנאשם השלים השתפותו ב- 11 מפגשים ונפטרו לו עוד כ- 5 מפגשים על מנת לסיים את הטיפול, כאשר עם סיום ההליך הרפואי הקבוצתי עתיד הנאשם להשתלב בטיפול פרטני אחת בשבוע.

17. שירות המבחן חזר על המלצטו להעמיד את הנאשם בפיקוח שירות המבחן לאור השתלבותו בטיפול ושיתוף הפעולה המלא שלו עם ההליך הרפואי. לאור חלוף הזמן והיותו של הנאשם משולב בטיפול מזה כחזי'ונה - המליץ השירות על העמדתו של הנאשם לפיקוח שירות המבחן לתקופה בת חזי'ונה בלבד ולא לשנה כפי שהומלץ על ידו קודם לכן.

18. שירות המבחן שב והתלבט בקשר לשאלת הרשות הנאשם שכן, מחד גיסא, השירות התרשם כי מדובר באדם אשר בשנים האחרונות מתפרק לאופן תקין, עובד בעבודה מסוימת במסגרתה עובד עם מקומות הדורשים סיוג ביטחוני גבוה והעדר הרשות. מайдך גיסא, מדובר בנאשם אשר עיון ברישומו הפלילי מגלה כי לחובתו הרשות אחת משנת 2003 בעבירה תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי אשתו, בגין הוטלו עליו עונשים של מאסר מוותנה וצו פיקוח של שירות המבחן במסגרתו היה הנאשם מטופל במרכז למניעת אלימות במשפחה. לאור כל האמור, בסופה של יום, הותיר שירות המבחן את שאלת הרשות הנאשם לפתחו של בית משפט.

ג. דין והכרעה:

19. בסימן א' לפרק ו' לחוק העונשין, תשל"ז-1977 אשר הוסף לחוק במסגרת תיקון מס' 113 נקבע עקרון הילימה עיקריון המנחה בענישה, היינו ניתן משקל בכורה לשיקולי גמול, ונקבע כי בראש ובראשונה על העונש להלום את חומרת העבירה בנסיבותיה ואת מידת אשמו של הנאשם. בקביעת מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון הילימה יש להתחשב בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוגגת, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

ג.1 הערך החברתי המוגן שנפגע :

20. העבירה אותה עבר הנאשם פוגעת בערכיהם החברתיים של סטנדרט התנהגות שנועד להגן על תחושת הביטחון, שלמות הגוף והכבד של כל פרט הציבור מפני תופעת האלימות.

21. על מנת למגר את תופעת האלימות שפיטה במדינה, נקבע לא אחת כי על בתיהם המשפט להחמיר בענישה.

יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בבית המשפט העליון בע"פ 8314/03 רג'אח נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים):

"**בית-המשפט חייב להעלות את תרומתוucznuha במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל באלימות הנורבת והולכת ברוחבות וverbtim, ותרומה זו תמצא את ביטוייה בעונשים החמורים ששווה עליהם על בת-המשפט לגוזר על מעשי אלימות שפשו במקומנו כמניפה. עליינו למוד את הרחמים שבilibnu כמידה הרואיה להם, והרי ידענו כי כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן. יצא הקול מבית- המשפט וילך מקצת הארץ ועד קצה. יצא הקול וידעו הכל כי מי שיורשע בעבירות אלימות ישא בעונש חמור על מעשיהם. והעונש יהיה על דרכ הכליל כליה מאחריו סורג ובריח. וככל שייעצם מעשה האלימות כן תארן תקופת המאסר."**

22. בית המשפט העליון חזר והציג, כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מוקדשת ואין להותר לאיש לפגוע בזכותו זו.

יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בבית המשפט העליון בע"פ 3573/08 עודה נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים

"יש לשוב ולהדגש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתריר לאיש לפגוע בזכותו זו. יש להילחם באלים שפיטה בחברה הישראלית על כל צורויה וגונינה, אם בתוך המשפחה ואם מחוץ לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. בנוגע האלים הינו רעה חוליה שיש לבורה מן היסוד, ומן הראו שידעו כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלים יטו בתיהם המשפט להשיט עליהם עונשי מאסר ממושעות ומרתייעים לאחרורי סורג ובריח".

ג.2. מידת הפגיעה בערך המוגן:

23. בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות המקרה מובילת למסקנה כי עסקין בפגיעה ממשית. מדובר באירוע אלימים פיזית ומילולית שנקט הנאשם כלפי המתלוונת, שכחצאה ממנו נגרמו למתלוונת נזקים גופניים - חבלה של ממש בדמות סימני חבלה בעין ימין וסימניADMOMIOT בთוך העין והן נזקים רכושים - משקפי הראייה שלה נפלו לרצפה כתוצאה מכך שה הנאשם דחף אותה בפניה.

פירוט נסיבות רלוונטיות לפי ס' 40 ט (א) (1)-(5) :

24. במסגרת הנسبות הקשורות ביצוע העבירה יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים: אמנם אין אינדיקציה לכך שהה�재ם תכנן מראש ביצוע העבירה ואולם, כפי העולה מעובדות כתוב האישום כלפי הנאשם היחס של הנאשם בנסיבות הפגיעה היה אכן ככל ראייה לכך שאחר השיפוע עליו לבצע. בהקשר זה אף לקחתי בחשבון את חלקו המרכזי והעיקרי של הנאשם במהלך הדברים, ובנזק הישיר והעיקרי שנגרם וועל היה להיגרם מביצוע העבירה, בעודו שהה�재ם יכול היה להבין את אשר הוא עשו, את הפסול שבמעשיהם או את משמעות מעשהם וכי היה ביכולתו להימנע מהמעשה עת לא נפגעה מידת השליטה שלהם על מעשיהם. אף אם אני לטובתו של הנאשם כי המתלוונת לא נהגה כשרה טרם האירוע ובמהלכו, הרי שאין בכך משום אופן כדי להצדיק את התגובה האלימה והברונית מצדנו.

ד. 3. מדיניות הענישה הנוגנת:

25. בחינת הענישה הנוגנת בפסיכה, מעלה כי בשנים האחרונות ניכרת מגמת החמרה בעונשים הנגזרים על נאים המורשעים בעבירות אלימות, נוכחות נפיצות התופעה של פתרון סכוסכים בכוח הזרוע והצרור במיגורה. סקירת הפסיכה הרלבנטית מעלה כי העונש המוטל על מי שתוקף את רעהו וגורם לו לחבלות, תלוי בחומרת ועוצמת התקיפה, נסיבותיה ותוצאותיה.

ברע"פ 3589/14 לוזן נ' מדינת ישראל (10.6.14) (פורסם במאגרים המשפטיים), בית המשפט העליון דחה בקשה רשות שהגיש הנאשם על הרשות בבית המשפט המחווז (שקיבל את ערעור המדינה על החלטת בית משפט השלום להימנע מהרשעתו) בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש בך, שתוקף את המתלוון במהלך כנס בך, שהכה במתלוון באמצעות אגרופיו בראשו וגרם במשעו לתזוזת השן הקדמית של המתלוון אשר נזקק לטיפול ולמעקב רפואי, ונגזרו עליו - צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 150 שעות ופיזי למתלוון.

ברע"פ 6756/14 בן חמו נ' מדינת ישראל (15.1.15) (פורסם במאגרים המשפטיים), בית המשפט העליון דחה בקשה

רשות ערעור שהגיש הנאשם על הרשותו בבית המשפט המחוזי (שדחה את ערעור הנאשם בבית משפט השלום) בעבירות תקיפה הגדמת חבלה של ממש בכר, שעל רקע ויכוח שהתגלו בין הנאשם לאחוטו, תקף הנאשם את המ תלוננת בכר שטר לה בפניה, בועט בה ברגילה ואף הכה אותה באמצעות מקל וגרם לה במשاوي המתו מה בירך ונפיחות באצבע. בית המשפט הותיר את העונש שנגזר על הנאשם בבית משפט השלום- **מאסר מותנה וקנס**, על כנו.

ברע"פ 1402/15 טלי נ' מדינת ישראל (2.2.15) (פורסם במאגרים המשפטיים), בית המשפט העליון דחה את בקשה ערעור שהגיש הנאשם על הרשותו בבית משפט השלום אשר אושרה בבית משפט המחוזי, בעבירות התקיפה הגדמת חבלה של ממש בכר, שעל רקע סכסוך בין משתמשים בדרך, תקף את המתלוננת, נהגת רכב, ואת חתנה אשר הזעק לעזרה וגרם למ תלוננת לחבלות של ממש בדמות חבלות בזרועה הימנית ונגזרו עליו - **מאסרים מותנים, קנס ופיצוי למתלוננת**.

בע"ג (מחוזי מרכז) 3542-01-08 אחמד נ' מדינת ישראל (12.1.10) בית המשפט המחוזי, בהסכמה המדינה, הקיל בעונשו של הנאשם שנענץ חפץ בפניו של המתלונן וגרם לו לחתק שטхи מהרקה ועד לצוואר, לאור הליך טיפול שעבר והטייל עליו **6 חודשים לrixizi בעבודות שירות**.

בע"פ (מחוזי באר שבע) 5260-04-10 גדור נ' פרקליטות מחוז דרום- פלילי ואחר' (29.12.10) הנאשם הורשע לאחר שמיית ראיות, בעבירות של תקיפה סתם ותקיפה הגדמת חבלה של ממש בכר, שימוש בשערות ראשונה של המתלוננת, הפליה ארצתה, רכן מעלה וחבטה בה באמצעות ידו ורגלו, תוך שהצמיד סכין לצווארה. על הנאשם, הוטלו 12 חודשים מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

בע"פ (מחוזי מרכז) 41309-11-08 מועד נ' מדינת ישראל (18.12.11) הנאשם הורשע לאחר שמיית ראיות בעבירה של תקיפה הגדמת חבלה של ממש, בכר שהטיח את ידו ורגלו של המתלונן בمشקוף דלת רכבו, אחץ בצווארו במצב חנייה, וחבט אגרופיו בראשו וכאה אותו במקל. כתוצאה לכך נגרמו למתלונן המתוות, כאבים בלסת, רגשות באוזן ובעורף והוגבלו תנועותיו באופן ניכר. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו 4 חודשים מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה והתחייבות כספית.

בע"פ (מחוזי מרכז) 16160-10-11 טבנץיק נ' מדינת ישראל (25.12.11) הנאשם הורשע לאחר שמיית ראיות בעבירות של תקיפה הגדמת חבלה של ממש ואיומים, תוך של מתלונן נגרמו סימנים אדומיים, שריטות וחתכים. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו 4 חודשים מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.

בע"ג (מחוזי ירושלים) 51003-10-14 מדינת ישראל נ' אדלרסברג (24.12.14), התקבל ערעור המדינה על החלטת בית משפט השלום להימנע מהרשעת הנאשם שיוסחה לו עבירות תקיפה הגדמת חבלה של ממש בכר, ועל רקע ויכוח של השלכת בניינים, תקף הנאשם את המתלונן בכר שדחף אותו וכתוצאה מעשייו נפל המתלונן במורד חמש מדרגות ונגרמו לו חבלות בדמות אדומיות סבב העין, פצע מעל הגבה, אדומיות באוזן, שפושים והמתוות אשר הצריכו טיפול רפואי ונגזרו עליו- צו שירות ל佗עלת הציור בהיקף של 250 שעות.

בע"פ (מחוזי באר שבע) 42079-10-14 סולמאני נ' מדינת ישראל (2.1.15), בית המשפט המחוזי דחה ערעורו של

נאשם שהורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בכר, שביחד עם קטין תקף את המתלוון באגרופים ובעבירות בפניו ובגפו וגרם לו לאיבוד הכרתו, שבר באף וחלות בראשו וברגלו והותיר את העונש שנגזר עליו - צו שירות ל佗עלת הציבור בהיקף של 200 שעות, צו מב奸, מאסר מותנה ופיצוי למתלוון על כנו.

בת"פ (שלום אילת) 1129/06 מדינת ישראל נ' סנילוב רוסלאן (30.5.07) הורשע הנאשם על יסוד הוודאותו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכר שחבט בפני המתלוון באמצעות אגרופיו וגרם לו דفورמציה באזורי סינוס פרונטלי, דימום ושברים במצחו. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו 8 חודשי מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוון.

בת"פ (שלום אילת) 1063/08 מדינת ישראל נ' ביתון (17.1.11) הורשע הנאשם, על יסוד הוודאותו, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בכר שעלה רקע ויכוח על חניה, הכה את המתלוון באמצעות קסדה וגרם לו חתך בגבה שהצריך הדבקה. על הנאשם, שבעברו שני פסקי דין ללא הרשותה, הוטלו 140 שעות של"צ, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוון.

בת"פ (שלום רملת) 9304-08-09 מדינת ישראל נ' בילאל אל עג'ו (9.12.13) בית המשפט גזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, שהורשע בעבירות גנבה, פצעיה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפה סתם, בכר שחבט באמצעות מוט ברזל באחד מן המתלוונים שהבחין בו מגיע עם אחיו לאחד המשקים על מנת לבצע גנבה ובמהמשך תקף מתלוון נוספת תוך - **6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, פיצוי וקנס.**

בת"פ (שלום באר שבע) 1378/09 מדינת ישראל נ' ברונשטיין (17.10.12) בית המשפט גזר על הנאשם בעל עבר פלילי שהורשע בביצוע עבירות של פצעיה בנסיבות חמימות ואוימים, בכר שאים ודקר את המתלוון באמצעות מולג על רקע ויכוח שהתגלו ביניהם במקום העבודה, דבר שהצריך טיפול רפואי - **3 חודשים מאסר בעבודות שירות, מאסרים מותנים, צו פיקוח למשך שנה , פיצוי וקנס.**

בת"פ (שלום באר שבע) 38566-02-10 מדינת ישראל נ' בקשיב (4.1.11) בית המשפט גזר על הנאשם שהורשע בעבירות של תקיפת קטין, פצעיה ואוימים בכר שתקף את המתלוונת, שהייתה קטינה באותה עת, גרם לה חבלות של ממש, פצע אותה ואים עליה - **4 חודשים וחצי לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי.**

בת"פ (שלום אילת) 10-11-28254 מדינת ישראל נ' סفالם (4.7.11) הורשע הנאשם על יסוד הוודאותו, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בכר שביציאה ממעודן באילת, סטר בפני המתלוונת, תפס אותה בצווארה, בעט בה עד שנפללה ארצתה ודרך על רגליה. למתלוונת נגרמו נפיחות וסימן כחול. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו 3 חודשים מאסר בפועל בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוונת.

בת"פ (שלום ראשון לציון) 12-01-15223 מדינת ישראל נ' אברהם (3.1.13), הורשע הנאשם, לאחר שמיית ראיות, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בכר שעלה רקע ויכוח בתור בסופרמרקט הכה את המתלוון במכת אגרוף בעינו וגרם המטומה בעינו. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 3 ל- 12 חודשים מאסר והטיל על הנאשם, נעדר עבר פלילי, **4 חודשים מאסר בעבודות שירות, מאסרים מותנים ופיצוי למתלוון.**

בת"פ (שלום ראשון לציון) 13-01-56595 מדינת ישראל נ' אהרון (24.2.14), הורשע הנאשם, על יסוד הוודאותו, בעבירה

של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שאחז בחולצתו של המתלוון, הכה בראשו וגרם לו לחתקר ודימום. בית המשפט קבע מתחם ענישה בין מאסר על תנאי למאסר בפועל והטיל על הנאשם, נעדך עבר פלילי, 5 חודשים מאסר על תנאי, קנס כספי, פיצוי למתלוון וצו של"צ בהיקף של 140 שעות.

בת"פ (שלום פתח תקווה) 13-09-48414 מדינת ישראל נ' פלוני (5.1.14), הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים בכך שאמר למתלוונת כי יעלים אותה ויירוג את שניהם בעודו מניח את ידו על נשקו וכשבוע לאחר מכן, הכה את המתלוונת לפניה, תפס אותה בחזקה וגרם לה לסייען כחול אדם. בית המשפט קבע מתחם ענישה בין מאסר מותנה ל-12 חודשים מאסר בפועל והטיל על הנאשם 5 חודשים מאסר בפועל, מאסר מותנה, פיצוי למתלוונת וכן קנס.

לאור כל האמור לעיל, בהתחשב בערכיהם החברתיים שנפגעו כתוצאה מעשה הנאשם, מידת הפגיעה בהם, בנסיבות ביצוע המעשה ולאחר שבחנתני את מדיניות הענישה הנוגנת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 חודשים מאסר, אשר יכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 12 חודשים מאסר בפועל.

26. עיון בפסקה מלמד שישנם תיקי אלימות בעלי רף חמורה גבוה מזה שבעניינו ואף בעבירות פצעיה, בהם הוטלו על ידי הערכאות השונות עונשים החורגים ממתחם הענישה שהוצע, ובهم עבודות שירות לtauולת הציבור, אף ללא הרשות או הסתפקות במאסרים מותנים, וזאת במקרים ייחודיים ווציאי דופן, ובנסיבות חריגות. כך למשל:

א. **בת"פ (שלום תל אביב) 12-02-45722 מדינת ישראל נ' גリンגרוז (9.10.13)** בית המשפט נמנע מהרשעת הנאשם שהוודה ביצוע עבירות פצעיה, תוך שימוש בשבר בקבוק. בית המשפט **נמנע מהרשעת הנאשם** והטיל עליו ביצוע עבודות של"צ בהיקף של 200 שעות, תוך ציון כי מדובר בנסיבות חריגות, מהן עולה, בין היתר, כי הנאשם היה קרובן לתקיפות חזרות ונשנות מצד המתלוון וחבירו, שגרמו לפצעיה לראשונה. בנוסף, בית המשפט לוקח בחשבון את עברו הנקני של הנאשם וכוונתו להtagיס לשירות צבאי.

ב. **בת"פ (מחוזי מרכז) 10-09-35980 מדינת ישראל נ' רוסטובצוב (8.9.11)** בית המשפט נמנע מהרשיע את הנאשם, רופאת שניים במקצועה, שהוודה בעבירות פצעיה בנסיבות חמימות, בכך שנטלה פטיש ברזל במשקל 5 ק"ג והכתה באמצעותו את בן זוגה, המתלוון, באזונו תוך שהוא נזקק לטיפול רפואי. בית המשפט **נמנע מהרשעת הנאשם** והטיל עליה ביצוע **עבודות של"צ בהיקף של 140 שעות**, בין היתר לאור העובדה כי הנאשם הייתה עצמה קרובן למסכת אלימות קשה שהפגין המתלוון כלפיו וככלפי ביתה שbeguna הוגש נגד המתלוון כתוב אישום, ולאור החשש כי להרשעתה בדיון תהינה השלכות הרסניות על משליח ידה כרופא. ערעור שהגישה המדינה נמחק בהסכמה לאור המלצה הרכבת בבית המשפט העליון.

ג. **בת"פ (שלום ראשון לציון) 10-05-14319 מדינת ישראל נ' סייסאי ליבן (8.5.12)** מדובר ב הנאשם שהוודה ביצוע עבירות של תגרה במקומות ציבורי ופצעה בנסיבות חמימות, בכך שפגע את המתלוון בזרעיו באמצעות שבר זכוכית וגרם לו לחבלות בדמות חתכים והמטומה אשר הצריכו טיפול רפואי. בית המשפט **נמנע מהרשעת הנאשם** והטיל עליו ביצוע **עבודות של"צ בהיקף של 140 שעות** בעיקר לאור העובדה כי היה זה המתלוון שיזם את האירוע האלים והוביל אותו, תוך שהוא רודף אחר הנאשם ומאים עליו באמצעות מקל לעיני שוטרים.

ד. בת"פ (שלום אילית) 41369-03-13 **מדינת ישראל נ' תית'** (15.1.14) בית המשפט גזר על הנאשם שהורשע בעבירות פיצעה בנסיבות חמימות, בכך שעל רקו ויכול שנטגלו בינו למתלוונת פצע את המתלוונת עת נופף לעברה במספריים על מנת שתצא מדיירתו וגרם לה לחתק באורך של 1 ס"מ בcef' ידה הימנית, שהצריך טיפול רפואי בבית החולים - **עובדות של"כ בהיקף של 220 שעות, מאסר מוותנה, צו מבחן וחתימה על התchingיותה לhimenu מבוצע עבירה.** בית המשפט מנמק את החלטתו בשיקולי שיקום ובחקרה הארי של המתלוונת בהסלתה האירועי.

ה. בת"פ (שלום ראשון לציון) 4729-08-10 **מדינת ישראל נ' דוד** (2.1.12), בית המשפט גזר על הנאשם שהורשע בעבירות פיצעה בנסיבות חמימות בכר, שבמהלך ויכול בין אחרים, יצא מרכבו וגרם לחתק בידו של המתלוון באמצעות חוץ שהחזיק בידו ובהמשך ذكر את המתלוון בבטנו וגרם לו לפצע באורך של 1 ס"מ שהצריך טיפול בבית החולים - **מאסר מוותנה בן 8 חודשים ועובדות של"כ בהיקף של 250 שעות, צו פיקוח ופיקוח למתלוון.** בית המשפט מתחשב בנסיבות האישיות של הנאשם ובהליך שיקומו.

ו. בת"פ (שלום ראשון לציון) 2529/09 **מדינת ישראל נ' פוזילוב** (11.3.12) בית המשפט הרשע את הנאשם בעבירות פיצעה, בכך שבמהלך ו יכול בין המתלוון, ותגובה לכך שהמתלוון דחף אותו, השלים מכשיר די.וו.די לעבר המתלוון אשר פגע בראשו. כתוצאה מעשיו של הנאשם נגרמה למתלוון חבלה בדמות חתך בקרקפת אשר הצריכה טיפול רפואי. בית המשפט גזר על הנאשם עונש של **מאסר מוותנה בן 5 חודשים והתchingיות,** תוך שהתחשב בנסיבות של הנאשם, ובכלל זה בגילו הצעיר, העדר עבר פלילי, החרטה שהביע על מעשיו, הפנתמו את הפסול שבמעשיו, ולאחר מכן הארי של המתלוון באירוע האלים.

ז. בת"פ (שלום ירושלים) 3541/09 **מדינת ישראל נ' עבידאת** (30.5.11), בית המשפט השיט על הנאשם שהורשע בעבירה של פיצעה בנסיבות חמימות **מאסר מוותנה בן 6 חודשים ועובדות של"כ בהיקף של 400 שעות.** בית המשפט מנמק את ההחלטה בחילוף הזמן מאז בוצעה העבירה, בכך שמאז לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים. ערעור שהגישה המדינה לבית המשפט המחווי נמחק לבקשתה.

ח. בת"פ (שלום באר שבע) 1378/09 **מדינת ישראל נ' קרייזקוב** (22.3.11), בית המשפט גזר על הנאשם שהורשע בעבירות פיצעה בנסיבות חמימות בכר, שפצע את המתלוון בצווארו באמצעות שבר בקבוק וגרם לו לחתק מדם באורך של 2 ס"מ - **עובדות של"כ בהיקף של 200 שעות, צו פיקוח ופיקוח כספי למתלוון.** בית המשפט מנמק החלטתו בנסיבות האישיות של הנאשם המצדיקות הקלה בעונשו.

הרשעה - הכלל

27. על פי ההלכה הפסוקה (אשר לא שונתה בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין), משוהה ביצועה של עבירה יש להרשע את הנאשם, וסיום ההליך המשפטי ללא הרשעה יעשה רק במקרים חריגים, בהם היחס שבין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן הרשעה, אינו סביר.

ברע"פ 11476/04 **מדינת ישראל נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ**, (פורסם במאגרים המשפטיים), הדגיש בית המשפט העליון כי:

"כלל, ביטולה של הרשעה במדובר הענישה בפלילים הוא עניין חריג שבחריג, המתאפשר במקרים מסוימות... על פי העיקרון המשפטי הרווח, קיומה של אחריות בפלילים לביצוע עבירות על החוק מחייב הרשעה וענישה חלק מאכיפת הדין, כנגד מטרות הענישה, וכנדרש מיישום עקרון השוויון של הכל בפני החוק. בהתקיים אחריות פלילתית, סטייה מחובבת הרשעה וענישה היא, על כן, עניין חריג ביותר. ניתן לנகוט בה אך במצבים נדירים שבהם, באיזון שבין הצורך במימוש האינטרס הציבורי באכיפה מלאה של הדין, לבין המשקל הראוי שיש לתת לנסיבות האינדיבידואליות של הנאשם, גובר בבירור האינטרס الآخرן".

28. זאת ועוד, בפסקה המנחה בשאלת ביטול הרשעה נקבע כי ביטול הרשעה מותנה בהצטבר שני גורמים: האחד על הרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם והשני, סוג העבירה מאפשר ביטול הרשעה מבליל לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים (לענין זה ראו: [ע"פ 96/2083 תמר כתב נ' מדינת ישראל](#) (להלן: "הלכת כתב") וע"פ [2513 מדינת ישראל נ' ויקטור שמש](#) (פורסמו במאגרים המשפטיים)).

בhalכת כתב ציין כבוד השופט שי' לוין כי איו הרשעה תבוא במקום בו בית המשפט ישוכנע כי שיקולי השיקום של הנאשם המסויים שבפניו, גוברים על האינטרס הציבורי הנובע מחומרת העבירה והאפקט הציבורי של הרשעה.

29. כבוד השופט שי' לוין מונה בפסק הדין את שיקולי השיקום, המוחים בדרך כלל את שירות המבחן להמליץ על עונשים ללא הרשעה ואלה השיקולים:

"**א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה;**
ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעד ולתקיעת; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הנסיבות שה הנאשם יעבור עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדווח בתנהגות מקרים; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם הוא נוטל אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות הרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת הרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. **שיקולים אלה, בלי שיינו ממצאים,** (ההדגשה אינה במקור, נ.ש.מ.) **מקובלים עליו,** כאמור הגורמים שיש להבאים בחשבון בהחלטה בדבר תוכאות הרשעה".

30. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועינתי בתסקורי שירות המבחן אשר הוגש בעניינו של הנאשם, שוכנעתי לא ביל' ה תלבותות כי מקרה זה נמנה בוגדר אותו מקרים חריגים עליהם מדברת הלכת כתוב כמצדיים סטייה מן הכלל לפיו, נאם שuber עבירה יורשע בדיינו. מצאתי כי עניינו של הנאשם נופל לוגדר אותו "חריגים שבחריגים" ושמתקיימות בו אותן נסיבות מיוחדות המצדיקות ביטול הרשעתו. זאת ועוד, הוכח בפניי כי הנאשם עושה דרך ממשמעותית לעבר שיקומו וכי הרשעה תפגע בהליך זה, פגיעה חמורה. יתרה מכך, שוכנעתי כי טעםה של ב"כ הנאשם להימנע מהרשעה שעניינו, החשש מפגיעה עתידית בעיסוקו של הנאשם כנוגה הסעות המספק שירותו הסוציאלי למפעלים ביחסונים אשר דורשים סיום ביחסוני גבוה - יש בו ממש, וכי הרשעתו של הנאשם תהווה כולם עשוי להוביל בהמשך התפתחותו המקצועית. בהקשר זה יש טעם בדברי ב"כ הנאשם כי הרשעתו הקודמת של הנאשם לא באהה בבדיקה שיקולי מעסיקו של הנאשם, שכן הדבר דבר הרשעה שהתיישנה זה מכבר.

31. כפי העולה מפסקורי העדכני של שירות המבחן, בעת האחרון עושה הנאשם מאמצים משמעותיים לעבר שיקומו

והוא מגלת מוטיבציה להעלות את חייו על מסלול נורטטיבי, מאמציו באים לבתו הן בהשתלבותו במסגרת הטיפולית במרכז למניעת אלימות במשפחה עת השתף - 11 מפגשים טיפוליים, תוך הגעתו למפגשים פרטניים על בסיס שבועי במהלך ששת החודשים האחרונים, תוך שהוא עתיד להשלים את ההליך הטיפולי בעוד 5 מפגשים, ולאחר מכן להשתלב בטיפולים פרטניים אחת לשבוע.

לдин, מוטיבציה זו הובילה לראשונה מהפרק בחיו.

32. בהקשר זה לא ניתן להתעלם מהערכת הגורמים המטפליים לפיה, הנאשם התגיים להליך הטיפולי תוך שהוא מגיע בקביעות למפגשים, משתחף פעולה באופן מלא, מעלה תכנים ודילמות עמן מתמודד ביום יום וניכר כי הוא נתרם מההליך ומגלת מוטיבציה להמשך טיפול.

33. אין צורך להזכיר מיללים על חומרתן של עבירות אלימות כאשר העבירה אותה ביצע הנאשם בנסיבותו, אינה קלת ערך ואולם, לא ניתן להתעלם מהערכת השירותים לפיה, הרקע לביצוע העבירה יכול וקשרו בין היתר למערכת היחסים הזוגית העכורה ששרה בין הנאשם לגורשו, לאלמנטים שבאו לבתו במערכת יחסים סבוכה ומורכבת עם בני משפחתו לאורך השנים, שהታפינה בחוסר יציבות ותגובה אימפרטיבית ולא צפויות מצד בדים שונים.

34. זאת ועוד, לא התעלמתי מכך כי מדובר בנאש בעל עבר פלילי הכלול שני רישומים. האחד, ללא הרשה משנהת 2001 בעבירות של תקיפה ואיומים במסגרתו נדון הנאשם על התחייבות להימנע מביצוע עבירה והשני, משנהת 2003 בעבירות של תקיפה ואיומים במסגרתו הורשע הנאשם ונדון לעונשים של מאסר מוותנה, חתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה וצו מבחן למשך שנה.

מדובר ברישומים שהתיישנו זה מכבר ואולם, לא נמחקו.

35. אכן, על דרך הכלל, אין מקום לשקל הימנעות מהרשעה בעניינו של הנאשם אשר הורשע בעבר. ואולם, לכל זה יכול להיות חריגים, במקרים המתאים, ולא ניתן לשלוול אפשרות זו מניה וביה.

התנאים להימנעות מהרשעה הוטו לראשונה באופן מסודר בהלכת כתוב כאשר אחד התנאים הינו, כי הנאשם לא הסתבר בbrities עבירות פליליות בעבר. ואולם, עיון בפסק הדין מגלת, כי עסוקין באחד מן השיקולים ששקל בית המשפט מתוך רשימת שיקולים, שאינה בגדר רשיימה סגורה.

36. זאת ועוד, אין כל בסיס חוקי הנוטל מבית המשפט את סמכותו להימנע מהרשעת הנאשם אשר בית המשפט הרשיע בעבר, אם כי ברור שענין זה יעשה בזירות יתרה, תוך התחשבות בכל מקרה וקרה על פי נסיבותו ולאורו של תיקון 113 לחוק העונשין (ראו לענין זה: נגה שמואלי- מאיר ואורון שוורץ, **"הרחבת מעגל הנהנים משל"צ ללא הרשות - לא רק למי שלא הורשע בעבר"**, חוברת הסוגור 52, יולי 2001, ע"פ (מחוזי באר שבע) 4321-04-14 **אלמלך נ' מ' 18.6.14**, ת"פ (שלום באר שבע) **1503/08 מ' נ' גבאי** (27.4.10), ת"פ (שלום קריית גת) **13-02-13 58296-02-09 מ' נ' אטנילוב** (29.9.14), ת"פ (שלום באר שבע) **מ' נ' איזולאי** (13.10.13) ת"פ (שלום קריית גת) **31963-02-13 מ' נ' בוקובזה** (5.10.14) ות"פ (שלום קריית גת) **13-01-09 9369 מ' נ' שמואל** (29.4.15)).

37. לצד האינטראס הציבורי הדורש עונשה מוחשית ומרתיעה בעבירותאותן עבר הנאשם יש לזכור ולהזכיר כי העונשה גם לאחר תיקון 113 היא לעולם אינדיידואלית:

ראו לעניין זה הדברים שנאמרו בע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל וברע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל** (פורסמו במאגרים המשפטיים) :

"**זאת תורת הגישה האינדיידואלית** בתורת העונשה המקובלת علينا כקו מנחה בסוגיה קשה וסבוכה זו של העונשה ומטרותיה, ואין לנו רשותם "להקל" על עצמנו ולהחמיר עם הנאשם, מתוך הסתמכות על הנימוק והחשש שמא הקלה במקרה מסוים הרואין לכך ישמש תקדים למקרים אחרים שאינם ראויים לכך. **חזקת על בית המשפט שידע להבחן בין מקרה לאירוע נסיבות ולייצוםם של דברים.**"

38. ערכית האיזון בין האינטראס הציבורי בהרעתה, הגנה על בטחון הציבור, וההכרח להילחם בתופעת האליםות בין האינטראס הציבורי והאישי בשיקומו של הנאשם איננה מלאכה קלה. יחד עם זאת, בנסיבות הייחודיות של המקרה המונח לפני, לאור מסכת חייו של הנאשם, מערכת יחסיו הסבוכה עם גרוותו, פוטנציאל השיקום המשמעותי ולהירთמותו, חרף הקשיים, להילך טיפול אינטנסיבי במסגרת המרכז למניעת אלימות במשפחה באשקלון ולהשתלבותו במסגרת מזה תקופה ארוכה, הגיעו למפגשים על בסיס שבועי, ניתוקו מהמתלוננות ובבני משפחתה כמו גם עמדת העדכנית של המתלוננת - אני סבורה כי יש מקום בזו הפעם ליתן לנאשם הזדמנויות אמתיות לחזור למوطב ולעורך שינוי בחיו לעבר שיקומו, כאשר ההכוונה הטיפולית והכלים שרכש במסגרת הטיפולית בה שולב תס"ע בעדו לרכוש מיזמינות להתמודדות עם מכלול קשייו - ולהסתפק בקביעה כי הנאשם ביצע את המיחס לו בכתב האישום ולהימנע מהרשעתו בדי.

39. לדידי, השיקולים הפרטניים במקרה זה מצדיקים הקלה משמעותית בעונשו של הנאשם וسطויה לקולא מהמתחם שקבעתי לעיל, על אף חומרת מעשיו. נסיבות המקרה, כעולה ממסקורי שירות המבחן וביחד הרצון הכן שהפגין הנאשם לשיקם את חייו - מティים את הCPF להעדרת השיקול השיקומי.

ראו והשו לעניין זה הדברים שנאמרו בע"פ 362/14 **נאשף נ' מ"י** (פורסם במאגרים המשפטיים):

"... בקשר זה אני מוצא לנכון להעיר עוד כי **שיקולי שיקום** הם, אמנם, בעלי מעמד חשוב עת מאزن בית המשפט בין **שיקולי העונשה**, הגמול וההרעתה, במלאת גזרת הדין. במקרים שבהם נרתם הנאשם להיליך שיקומי, או **mareh nacnot canha leushot kan** (ההדגשות אין במקור-ג.ש.מ.) - **עשויים שיקולי השיקום אף לגבור על שיקולי ההרעתה והגמול** (ראו: דברי חברי, השופט א' שם, בע"פ 13/11 3711 הושiar נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] 16.7.2013). ואולם, התחשבות בשיקולים אלה נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט והיא איננה בגדר חובה, גם לאחר תיקון 113 **לחוק העונשין**, בית המשפט יטה לבקר את שיקולי שיקומו של הנאשם על פני שיקולים אחרים כאשר הוא משתכנע כי הנאשם השתתקם ושינה את דרכיו, או כי **קיים סיכון ממשי לשיקומו**, וכן הוא "במקרים שנראה בעקבות הלין השיקום שבו מציע המבקש - המערער" (ראו רע"פ 2/12 8665 ברנה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] 2.5.2013) - **ואילו השמתו של הנידון אחורי סורג ובריח עלולה לאין את היליך השיקומי, או לפגוע בו באופן ניכר.**"

40. לאחר שהתרשםתי מטענות הצדדים, המלצה השירות המבחן ומכלול נסיבות העניין, נחה דעתם כי במקרה זה ניתן להשיג את מטרות העונשה באמצעות הימנעות מהרשעה, בתוספת עונשה חינוכית בדמות צו שירות לרווחת הציבור

ונזנעה נילוית.

ד.6. גמירות הדין:

14. בבואו לגזר את דין של הנאשם נתתי דעת לשיקולים לקולא וביניהם: הודהתו במיוחס לו; החיסכון בזמן שיפוטו יקר; חרטתו של הנאשם על מעשיו; הזמן שחלף מאז בוצעה העבירה; המוטיבציה שביטתה הנאשם להעלות את חייו על מסלול נורטטיבי - השתלבותו במסגרת הטיפולית במרכז למניעת אלימות משפחה והtagיסותו להמשך טיפול במסגרת זו; החש Ci הרשעה פגעה ממשית בפרנסתו לרבות בשל גילו; ולהתרשםותיו לפיה, ההליכים המשפטיים בתחום זה הינם גורם מרתקע ומצביע גבולות עבורי ולשיקולים לחומרה וביניהם חומרת העבירה ונסיבותיה, עברו הפלילי שהתיישן זה מכבר. כמו כן, נתתי דעת לשיקולים של הרתעת היחיד והרתעת הרבים.

נוכח כל האמור לעיל, **אני מורה על ביטול הרשותו של הנאשם** לפי סעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, ודנה את אותו לעונשים הבאים:

א. הנאשם יחתום על התcheinבות כספית על סך 2,000 ₪ ללא לעbor עבירה בה הודה הודה וזהת לתקופה של שנה מהיים. אם לא תחתם התcheinבות תוך 7 ימים, יאסר הנאשם במשך 10 ימים.

ב. ניתן בזאת צו של"צ בהיקף של 300 שעות.

הובירה לנאים חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן ביצוע עבודות של"צ ומשמעות היעדר שיתוף הפעולה.

שירות המבחן ימציא תכנית לביצוע של"צ תוך 30 יום מהיום. לאחר קבלת התוכנית, אשר אותה ללא צורך לקים דין נספּ.

העתק מגזר הדין בדחיפות לשירות המבחן.

ג. פיצוי בסך של 500 ₪ למטלוננת -ע.ת/2

מצורף בזאת טופס פרטני ניזוק.

הפיizio ישולם תוך 60 ימים.

ד. מעמידה הנאשם בבחן במסגרת שירות המבחן במשך חצי שנה מהיים.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחויז.

עמוד 13

© verdicts.co.il - פסק דין

ניתנה והודעה היום א' תמוז תשע"ה, 18/06/2015 במעמד הנוכחים.

נגה שמואלי-מאיר, שופטת